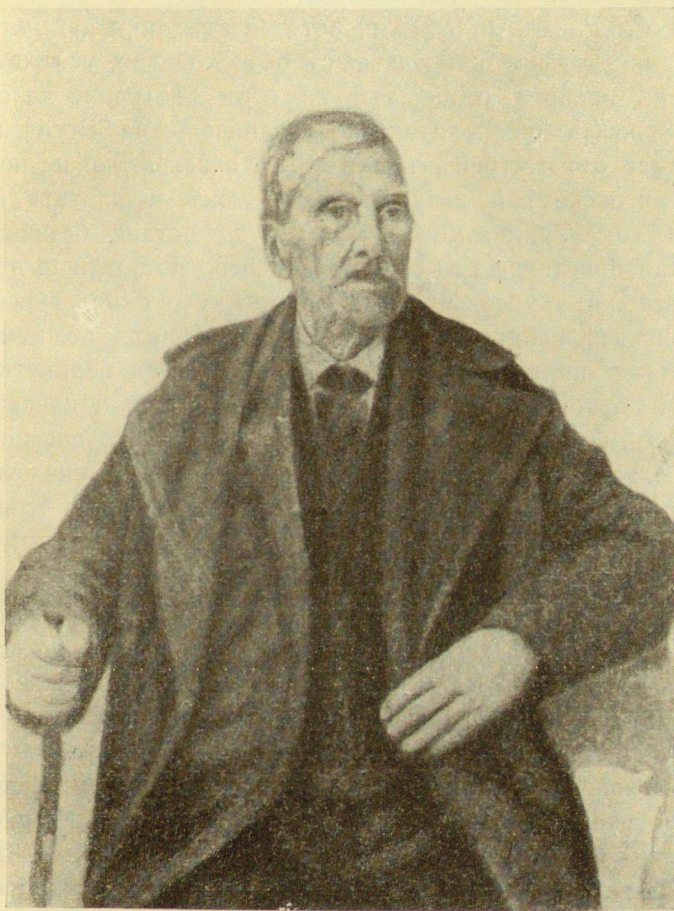

жимъ въ Дунавскитѣ княжества; но дипломатическата опора, която султанътъ намира другаде, спъва решителната руска намѣса.

Защото и тогава, както и по-късно, нѣма нищо по-безутешно отъ съревнованието на великитѣ сили край Босфора.

12. Добри Добровичъ Пехливановъ.

Срещу Русия, която въ лицето на царь Александра и на общественото мнение изпитва живо възмущение отъ гръцкитѣ ужаси и повдига принципния въпросъ за оправданието на турското владичество въ Европа, както и за необходимостта да се наложатъ санкции за насилията, поощрени отъ турското